

[Finansministeren.]

Efter denne Kredit har det været muligt at tilføre Danmark en Række Varer, som enten slet ikke eller kun i meget begrænset Omfang kunde købes andetsteds, og som har været meget betydningsfulde for Genopbygningen og Landets Forsyning med Raastoffer. Imidlertid er den Kredit, der blev optaget i Efteraaret 1945, ved at blive opbrugt, og Stillingen er stadig den, at en Række Varer, som er nødvendige for Genopbygningen og det danske Erhvervsliv, kun kan købes i De Forenede Stater. Det har tilmed vist sig, at en Del Raavarer, man tidligere har regnet med at kunne købe andetsteds, nu maa købes i De Forenede Stater, enten fordi de kun kan faas der, eller fordi pris- og kvalitetsmæssige Hensyn taler afgjort derfor. Dette er Hovedaarsagen til, at der nu søges om Bemyndigelse til at optage en Kredit paa indtil 50 Mill. Dollars, altsaa et betydeligt større Beløb end det, der søgtes i Fjor.

Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at jeg har haft meget alvorlige Overvejelser ved Tanken om Optagelse af en saa betydelig Kredit. Vor Gældssætning til Udlandet maa affpasses baade efter, hvad Landets indre Økonomi kan bære, og efter Hensynet til, at Danmark stadig skal bevare sin Stilling som et Land, der altid er i Stand til at opfylde sine Forpligtelser over for Udlandet, ikke blot paa kortere, men ogsaa paa længere Sigt.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til her at understrege, at det er Tanken, saavel i Aar som i det foregaaende Aar, i størst muligt Omfang at indkøbe saadanne Varer, som er uundværlige for Genopbygningen af Produktionslivet. Derved vil vi ogsaa forøge vor Evne til at eksportere og dermed vor Evne til fremtidig Rente- og Tilbagebetaling. Det er altsaa ikke Tanken, at den nye Kredit skal bringe Adgang til Vareimport, som skal muliggøre større Forbrug, tværtimod vil de Bestræbelser, Regeringen har udfoldet for at holde Forbruget inden for de Grænser, som Landets økonomiske Vilkaar tillader, blive fortsat.

Om det er muligt at opnaa en Kredit af den Størrelse, hvortil der her søges Bemyndigelse, kan jeg ikke udtale mig om i Øjeblikket med Sikkerhed, da der endnu ikke har været forhandlet med Eksport- og Importbanken derom, lige saa lidt som jeg kan udtale mig om de nærmere Laanetilkaar.

Som det fremgaar af Lovforslagets § 1, 2det Stykke, er det forudsat, at Vil-

kaarene for Kreditten skal godkendes af Rigsdagens Finansudvalg.

Jeg skal med disse faa Ord anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Første Næstformand (Arnth Jensen):
Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Forhandlingen om de paa Dagsordenen opførte Lovforslag gænktoptes.

Aksel Larsen: Den højtærede Landbrugsminister har i sin Forelæggelsestale sagt noget, som er ubetinget rigtigt. Han har sagt, at den fri Handel over Landegrænserne, som vi kendte den før, har vi ikke mere. Al Handel er blevet Statshandel, og jeg formener, at han dermed har villet udtrykke, at al Udenrigshandel, al Handel over Landegrænserne er blevet Statshandel. Dette er jo rigtigt, naturligvis med en vis Modifikation, og jeg skal ikke give mig til at harcelere over den kolossale Strid, der er mellem disse landbrugsministerielle Udtalelser og den Valgagitation, der blev ført af Venstre forud for sidste Valg, men kun udtrykke min Glæde over, at Regeringen nu er kommet saa vidt paa Vejen til Sandhedens Erkendelse, at Regeringens Repræsentant her i Folketinget kan staa op og prædike saadanne Sætninger. Jeg kunde ønske, at Regeringen noget tidligere var kommet til den Opfattelse, og at Regeringen i langt højere Grad, end hidtil sket er, vilde tage Konsekvensen af denne Opfattelse. Jeg tror, at det i allerhøjeste Grad vilde være til Gavn for Landet og dets Forsyning med netop de Varer, vi har Brug for, fra de rigtige Lande at handle med.

I den Forbindelse har saavel den højtærede Landbrugsminister som det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup sagt, at Dispositionsretten over dets egne Produkter er frataget Landbruget. Det er Staten, der bestemmer, hvad der skal afsættes, og til hvilke Priser, og Konsekvensen maatte altsaa blive, at man maatte give Landbruget en ordentlig Pris. Det tilsigter de her forelagte Lovforslag. Hvis man vil diskutere dette, kan der jo komme mange Befolkningsgrupper og sige, at man har frataget dem Dispositionsretten over deres Produkter. Og jeg vil, hvad Landbruget i øvrigt angaar, tillade mig at spørge Repræsentanterne for Landbruget eller dem, der føler sig særlig kaldede til at optræde som Repræsentanter for Landbruget, alt-